

Mahanarayana Upanishad

——
महानारायणोपनिषत्

——
Document Information

Text title : Mahanarayana Upanishad

File name : mahanarayana.itx

Category : upanishhat, narayana, svara

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic Tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 18/108; Krishna YajurVeda, Vaishnava Upanishad, Taittiriya Aranyaka. Strictly not in 108 mentioned in Muktika upanishad.

Latest update : August 13, 2023

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Mahānarayana Upanishad

महानारायणोपनिषत्

ॐ ॥ शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्यर्यमा ।
शं न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुुरुडमः ॥
नमो ब्रह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।
त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्म वद्विष्यामि । ऋतं वद्विष्यामि ।
सत्यं वद्विष्यामि । तन्नामवतु । तद्भक्तारमवतु ।
अवतु माम् । अवतु वक्तारम् ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
ॐ सः सः नावतु । सः सः नौ भुनक्तु । सः सः वीर्यं करवावहे ।
तेजस्वि नावधीतमस्तु । मा विद्विषावहे ।
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

प्रथमोऽनुवाकः ।

अम्भस्थपारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे मः मः मः मः मः ।
शुक्लेण ज्योती ॐ वि समनुप्रविष्टः प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः ॥ १ ॥
यस्मिन्निदं ॐ सं य वि यैति सर्वं यस्मिन् देवा अधि विश्वे निषेदुः ।
तदेव भूतं तद्गु भव्यमा इदं तदक्षरे परमे व्योमन् ॥ २ ॥
येनावृतं पं य इदं मः य येनादित्यस्तपति तेजसा ब्राजसा य ।
यमन्तः समुद्रे कवथो वयन्ति यदक्षरे परमे प्रजाः ॥ ३ ॥
यतः प्रसूता जगतः प्रसूती तोयेन जुवान् व्यथसर्जं भूम्याम् ।
यदोषधीभिः पुरुषान् पशूँश्च विवेश भूतानि यराचराणि ॥ ४ ॥
अतः परं नान्यदणीयसं ॐ इति परात्परं यन्मः मः मः मः मः ।
यदेकमव्यक्तमनन्तं पञ्च विश्वं पुराणं तमसः परस्तात् ॥ ५ ॥
तदेवर्तं तद्गु सत्यमाहुस्तदेव ब्रह्म परमं कवीनाम् ।
इष्टापूर्तं बहुधा ज्ञातं ज्ञायमानं विश्वं बिभर्ति भुवनस्य नाभिः ॥ ६ ॥

तदेवाग्निस्तद्वायुस्तत्सूर्यस्तद्दु चन्द्रमाः ।

तदेव शुक्लममृतं तद्ब्रह्म तदापः स प्रजापतिः ॥ ७ ॥

सर्वे निमेषा जज्ञिरे विद्युतः पुरुषादधि ।

कला मुहूर्ताः काष्ठाश्चाडोरात्राश्च सर्वशः ॥ ८ ॥

अर्धमासा मासा ऋतवः संवत्सरश्च कल्पन्ताम् ।

स आपः प्रदुधे उभे षमे अन्तरिक्षमथो सुवः ॥ ९ ॥

नैनमूर्ध्वं न तिर्यग्भ्यं न मध्ये परिजगामत् ।

न तस्येशे कश्चन तस्य नाम मउधशः ॥ १० ॥

न संदृशे तिष्ठति रुपमस्य न यक्षुषा पश्यति कश्चनैनम् ।

दृष्टा मनीशा मनसाभिकलुभो य ओनं विदुरमृतास्ते भवन्ति ॥ ११ ॥

परमात्म- डिण्यगर्भ- सूक्त

अदृश्यः सम्भूतो डिण्यगर्भ इत्यष्टौ ॥

अदृश्य सम्भूतः पृथिव्यौ रसाय्य विश्वकर्मणः समवर्तताधि ।

तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमेति तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमत्रे । १ ।

वेदाडमेतं पुरुषं मडान्तं आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।

तमेवं विद्वानभूत इड भवति नान्यःपन्थाविद्यतेऽयनाय । २ ।

प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः अजायमानो बहुधा विजायते ।

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम् मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः । ३ ।

यो देवेभ्य आतपति यो देवानां पुरोहितः । पूर्वो यो देवेभ्यो

जातः नमो रुथाय ब्राह्मणे । ४ ।

रुथं ब्राह्मं जनयन्तः देवा अत्रे तदब्रुवन् । यस्त्वैवं

ब्राह्मणो विधात् तस्य देवा असन् वशे । ५ ।

द्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ अडोरात्रे पार्श्वे नक्षत्राणि रुपम् ।

अश्विनौ व्यात्तम् षष्ठं मनिषाण अमुं मनिषाण सर्वं

मनिषाण । ६ । इति उत्तरनारायणानुवाकः ।

डिण्यगर्भः समवर्ततात्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसीत् ।

स दाधार पृथिवीं धामुतेमां कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ १ ॥

यः प्राणतो निमिषतो मडित्वैक इद्राजा जगतो बभूव ।

य इशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ २ ॥

य आत्मदा बलंदा यस्य विश्व उपासते प्रशिषं यस्य देवाः ।
 यस्य छायामृतं यस्य मृत्युः कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ ३ ॥
 यस्येमे छिमवन्तो मछित्वा यस्य समुद्रं रसया सडाडुः ।
 यस्येमाः प्रदिशो यस्य आडु कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ ४ ॥
 यं कन्दसी अवसा तस्तभाने अस्थैक्षेतां मनसा रेजमाने ।
 यत्राधि सूर उदितौ व्येति कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ ५ ॥
 येन दौरुआ पृथिवी य दृढे येन सुवः स्तभितं येन नाकः ।
 यो अन्तरिक्षे रजसो विमानः कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ ६ ॥
 आपो उ यन्मडतीर्विश्वमायं दक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम् ।
 ततो देवानां निरवर्ततासुरेकः कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ ७ ॥
 यश्चिदापो मछिना पर्यपश्यदक्षं दधाना जनयन्तीरग्निम् ।
 यो देवेश्वाधि देव अेक कस्मै देवाय उविषा विधेम ॥ ८ ॥
 अेष छि देवः प्रदिशोऽनु सर्वाः पूर्वो छि जातः स उ गर्भे अन्तः ।
 स विजायमानः स जनिष्यमाणः प्रत्यङ्मुखास्तिष्ठति विश्वतोमुभः ॥ १२ ॥
 विश्वतश्चक्षुरुत विश्वतो मुभो विश्वतो उस्त उत विश्वतस्यात् ।
 सं आडुभ्यां नमति सं पतत्रैर्धावापृथिवी जनयन् देव अेकः ॥ १३ ॥
 वेनस्तत् पश्यन् विश्वा भुवनानि विद्वान् यत्र विश्वं भवत्येकनीडम् ।
 यस्मिन्निदं सं य वि यैकं स ओतः प्रोतश्च विभुः प्रजासु ॥ १४ ॥
 प्र तद्भोये अमृतं नु विद्वान् गन्धर्वो नाम निछितं गुडासु ।
 त्रीणि पदा निछिता गुडासु यस्तद्रेद सवितुः पिता सत् ॥ १५ ॥
 स नो बन्धुर्जनिता स विधाता धामानि वेद भुवनानि विश्वा ।
 यत्र देवा अमृतमानशानास्तृतीये धामान्यभ्यैरयन्त ॥ १६ ॥
 परि धावापृथिवी यन्ति सधः परि लोकान् परि दिशः परि सुवः ।
 ऋतस्य तन्तुं विततं वियृत्य तदपश्यत् तदभवत् प्रजासु ॥ १७ ॥
 परीत्य लोकान् परीत्य भूतानि परीत्य सर्वाः प्रदिशो दिशश्च ।
 प्रजापतिः प्रथमजा ऋतस्यात्मनात्मानमभिसम्भूव ॥ १८ ॥
 सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
 सनिं मेधामयासिषम् ॥ १९ ॥

उद्दीप्यस्व जातवेदोऽपद्मत्रिऋतिं मम । पशूँश्च
मध्यममावळ शुवनं च दिशो दिश ॥ २० ॥

मा नो लिङ् सीञ्जातवेदो गामश्च पुरुषं जगत् ।
अभिभ्रदन्न आगलि श्रिया मा परिपातय ॥ २१ ॥

पुरुषस्य विद्महे सडस्राक्षस्य मडादेवस्य धीमलि ।
तन्नो रुद्रः प्रथोदयात् ॥ २२ ॥

गायत्र्याः ।

तत्पुरुषाय विद्महे मडादेवाय धीमलि । तन्नो रुद्रः प्रथोदयात् ॥ २३ ॥

तत्पुरुषाय विद्महे वडतुण्डाय धीमलि । तन्नो दन्तिः प्रथोदयात् ॥ २४ ॥

तत्पुरुषाय विद्महे यडतुण्डाय धीमलि । तन्नो नन्दिः प्रथोदयात् ॥ २५ ॥

तत्पुरुषाय विद्महे मडासेनाय धीमलि । तन्नः षण्मुष्णः प्रथोदयात् ॥ २६ ॥

तत्पुरुषाय विद्महे सुवर्णपक्षाय धीमलि । तन्नो गरुडः प्रथोदयात् ॥ २७ ॥

वेदात्मनाय विद्महे डिउण्यगर्भाय धीमलि । तन्नो ब्रह्म प्रथोदयात् ॥ २८ ॥

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमलि । तन्नो विष्णुः प्रथोदयात् ॥ २९ ॥

वञ्जनभाय विद्महे तीक्ष्णदंष्ट्राय धीमलि । तन्नो नारसिङ्गः प्रथोदयात् ॥ ३० ॥

भास्कराय विद्महे मडद्यूतिकराय धीमलि । तन्नो आदित्यः प्रथोदयात् ॥ ३१ ॥

वैश्वानरय विद्महे लालीलाय धीमलि । तन्नो अग्निः प्रथोदयात् ॥ ३२ ॥

कात्यायनाय विद्महे कन्याकुमारि धीमलि । तन्नो दुर्गिः प्रथोदयात् ॥ ३३ ॥

[पाठभेदः:

यतुर्भुभाय विद्महे डमण्डलुधराय धीमलि । तन्नो ब्रह्मा प्रथोदयात् ॥

आदित्याय विद्महे सडस्रडिरणाय धीमलि । तन्नो भानुः प्रथोदयात् ॥

पावडाय विद्महे सप्तञ्जिह्वाय धीमलि । तन्नो वैश्वानरः प्रथोदयात् ॥

मडाशूलिन्चै विद्महे मडादुर्गायै धीमलि । तन्नो भगवती प्रथोदयात् ॥

सुभगायै विद्महे डमलमालिन्चै धीमलि । तन्नो गौरी प्रथोदयात् ॥

नवकुलाय विद्महे विषदन्ताय धीमलि । तन्नः सर्पः प्रथोदयात् ॥]

સહસ્રપરમા દેવી શતમૂલા શતાકુરા । સર્વં હરતુ મે
પાપં દૂર્વા દુઃસ્વપ્રનાશિની ॥ ૩૪ ॥

કાણ્ડાત્ કાણ્ડાત્ પ્રશેહન્તી પરુષઃ પરુષઃ પરિ । એવા નો
દૂર્વે પ્રતનુ સહસ્રેણ શતેન ચ ॥ ૩૫ ॥

યા શતેન પ્રતનોષિ સહસ્રેણ વિરોહસિ । તસ્થાસ્તે દેવીષ્ટકે
વિધેમ હવિષા વયમ્ ॥ ૩૬ ॥

અશ્વકાન્તે રથકાન્તે વિષ્ણુકાન્તે વસુન્ધરા । શિરસા
ધારયિષ્યામિ રક્ષસ્વ માં પદે પદે ॥ ૩૭ ॥

ભૂમિર્ધેનુર્ધરણી લોકધારિણી । ઉદ્ધૃતાસિ વરાહેણ
કૃષ્ણેન શતબાહુના ॥ ૩૮ ॥

મૃત્તિકે હન પાપં યન્મયા દુષ્કૃતં કૃતમ્ ।
મૃત્તિકે બ્રહ્મદત્તાસિ કાશ્યપેનાભિમન્નિતા ।
મૃત્તિકે દેહિ મે પુષ્ટિ ત્વયિ સર્વં પ્રતિષ્ઠિતમ્ ॥ ૩૯ ॥

મૃત્તિકે પ્રતિષ્ઠિતે સર્વં તન્મે નિર્ણુદ્ય મૃત્તિકે । ત્વયા
હતેન પાપેન ગચ્છામિ પરમાં ગતિમ્ ॥ ૪૦ ॥

યત ઇન્દ્ર ભયામહે તતો નો અભયં કૃષિ । મઘવઞ્ઞઙ્ઙિ
તવ તન્ન ઊતયે વિદ્વિષો વિમૃધો જહિ ॥ ૪૧ ॥

સ્વસ્તિદા વિશસ્પતિર્વૃન્હા વિમૃધો વશી । વૃષેન્દ્રઃ
પુર એતુ નઃ સ્વસ્તિદા અભયકુરઃ ॥ ૪૨ ॥

સ્વસ્તિ ન ઇન્દ્રો વૃદ્ધશ્રવાઃ સ્વસ્તિ નઃ પૂષા વિશ્વવેદાઃ ।
સ્વસ્તિ નસ્તાક્ષર્યો અરિષ્ટનેમિઃ સ્વસ્તિ નો બૃહસ્પતિર્દધાતુ ॥ ૪૩ ॥

આપાન્તમન્યુસ્તૃપલપ્રભર્મા ધુનિઃ

શિમીવાઞ્છરુમા ઋજુષી ।

સોમો વિશ્વાન્યતસાવનાનિ નાર્વાગિન્દ્ર પ્રતિમાનાનિ દેભુઃ ॥ ૪૪ ॥

બ્રહ્મજ્ઞાનં પ્રથમં પુરસ્તાદ્ધિ સીમતઃ સુરુથો વેન આવઃ ।

સ બુદ્ધિયા ઉપમા અસ્ય વિષ્ઠાઃ સતશ્ચ યોનિમસતશ્ચ વિવઃ ॥ ૪૫ ॥

સ્થોના પૃથિવિ ભવાન્ નૃક્ષરા નિવેશની । યચ્છા નઃ

શર્મ સપ્રથાઃ ॥ ૪૬ ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।

धन्वरी ✨ सर्वभूतानां तामिडोपह्वये श्रियम् ॥ ४७ ॥

श्रीर्मे भजतु अलक्ष्मीर्मे नश्यतु ।

विषणुमुभा वै

देवाश्छन्दोभिरिमौल्लोकाननपञ्चमव्यजयन् ।

मडा ✨ धन्द्रो वज्रभाङ्गुः षोडशी शर्म यच्छतु ॥ ४८ ॥

स्वस्ति नो मधवा करोतु । उन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि ॥ ४९ ॥

सोमान ✨ स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते कक्षीवन्तं य औशिजम् ।

शरीरं यज्ञशमलं कुसीदं तस्मिन्सीदतु योऽस्मान् द्वेष्टि ॥ ५० ॥

यरणं पवित्रं विततं पुराणं येन पूतस्तरति दृष्टुतानि ।

तेन पवित्रेण शुद्धेन पूता अति पाप्मानमरातिं तरेम ॥ ५१ ॥

सञ्जोषा धन्द्र सगाणो मरुद्भिः सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान् ।

जडि शत्रू ✨ रप मृधो नुदस्वाथाभयं कृणुहि विश्वतो नः ॥ ५२ ॥

सुमित्रा न आप ओषधयः सन्तु ।

दुर्मित्रास्तस्मै भूयासुर्योऽस्मान् द्वेष्टि यं य वयं द्विषमः ॥ ५३ ॥

आपो डि षा मयोभुवस्ता न उर्जे दधातन । मडे रणाय

यक्षसे । यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेऽड नः ।

उशतीरिव मातरः । तस्मा अरं गमाम वो यस्य क्षयाय

जिन्वथ । आपो जनयथा य नः ॥ ५४ ॥

डिरण्यशृङ्गं वरुणं प्रपद्ये तीर्थं मे देडि यायितः ।

यन्मया भुक्तमसाधूनां पापेभ्यश्च प्रतिग्रहः ॥ ५५ ॥

यन्मे मनसा वाया कर्माणा वा दृष्टुतं कृतम् ।

तत्र धन्द्रो वरुणो बृहस्पतिः सविता य पुनन्तु पुनः पुनः ॥ ५६ ॥

नमोऽग्रयेऽप्सुमते नम धन्द्राय नमो वरुणाय नमो वारुण्यै

नमोऽदृष्यः ॥ ५७ ॥

यदपां कूरं यदमेध्यं यदशान्तं तदपगच्छतात् ॥ ५८ ॥

अत्याशनादतीपानाद् यस्य उत्रात् प्रतिग्रहात् ।

तन्मे वरुणो राजा पाणिना ष्यवमर्शतु ॥ ५९ ॥

सोऽलमपापो विरजो निर्मुक्तो मुक्तकिल्बिषः ।

नाकस्य पृष्ठमारुह्य गच्छेद्ब्रह्मसलोकताम् ॥ ६० ॥

यश्चाप्सु वरुणः स पुनात्वधमर्षणः ॥ ६१ ॥

धमं मे गङ्गे यमुने सरस्वति शुतुद्रि स्तोमं सयता परुषिण्या ।

असिक्निअ मरुद्भूषे वितस्तयार्जुकीये शृणुष्या सुषोमया ॥ ६२ ॥

ऋतं य सत्यं चाभीद्भ्रातृपसोऽध्यजायत ।

ततो रात्रिरजायत ततः समुद्रो अर्णवः ॥ ६३ ॥

समुद्रादर्णवाद्यि संवत्सरो अजायत ।

अडोरान्नाणि विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी ॥ ६४ ॥

सूर्यायन्द्रमसौ धाता यथापूर्वमकल्पयत् ।

दिवं य पृथिवीं यान्तरिक्षमथो सुवः ॥ ६५ ॥

यत्पृथिव्या रजः स्वमान्तरिक्षे विरोदसी ।

धमा स्तदापो वरुणः पुनात्वधमर्षणः ॥

पुनन्तु वसवः पुनातु वरुणः पुनात्वधमर्षणः ।

अेष भूतस्य मध्ये भुवनस्य गोमा ॥

अेष पुण्यकृतां लोकानेष मृत्योर्द्विरणमयम् ।

धावापृथिव्योर्द्विरणमयं स श्रितं सुवः ।

स नः सुवः स शिशाधि ॥ ६६ ॥

आर्द्रं ज्वलतिज्योतिरलमस्मि । ज्योतिर्ज्वलति ब्रह्मालमस्मि ।

योऽलमस्मि ब्रह्मालमस्मि । अलमस्मि ब्रह्मालमस्मि । अलमेवाळं

मां जुळोमि स्वाहा ॥ ६७ ॥

अकार्यवकीर्णी स्तेनो भ्रूणहा गुरुतल्पगः ।

वरुणोऽपामधमर्षणस्तस्मात् पापात् प्रमुच्यते ॥ ६८ ॥

रजोभूमिस्त्व मा रोदयस्व प्रवदन्ति धीराः ॥ ६९ ॥

आकान्तसमुद्रः प्रथमे विधर्मञ्जनयन्त्रजा भुवनस्य राजा ।

वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृषे सुवाने षण्डुः ॥ ७० ॥

द्वितीयोऽनुवाकः ।

जातवेदसे सुनवाम सोमभरातीयतो निदहाति वेदः ।

स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥ १ ॥

दुर्गा सूक्तम् ।

तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोयनीं कर्मकृतेषु जुष्टाम् ।

दुर्गा देवी ५ शरणमडं प्रपद्ये सुतरसि तरसे नमः ॥ २ ॥

अग्ने त्वं पारया नव्यो अस्मान् स्वस्तिभिरति दुर्गाणि विश्वा ।

पूश्च पृथ्वी भडुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शंयोः ॥ ३ ॥

विश्वानि नो दुर्गाडा जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरितातिपर्षि ।

अग्ने अत्रिवन्मनसा गृणानोडस्माकं बोध्यविता तनूनाम् ॥ ४ ॥

पृतनाजित ५ सडमानमुग्रमग्नि ५ डुवेम परमात्साधस्थात् ।

स नः पर्षदति दुर्गाणि विश्वा क्षामदेवी अति दुरितात्यग्निः ॥ ५ ॥

प्रत्नोषि कमीड्यो अध्वरेषु सनाथ्य डोता नव्यश्च सत्सि ।

स्वां याग्ने तनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यं य सौभगमायजस्व ॥ ६ ॥

गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णोरनुसंयरेम ।

नाकस्य पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक षड मादयन्ताम् ॥ ७ ॥

तृतीयोडनुवाकः ।

भूरन्नमग्रये पृथिव्यै स्वाडा भुवोडन्नं

वायवेडन्तरिक्षाय स्वाडा सुवरन्नमादित्याय दिवे स्वाडा

भूर्भुवस्सुवरन्नं यन्द्रमसे दिग्भ्यः स्वाडा नमो देवेभ्यः

स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवः सुवरन्नमोम् ॥ १ ॥

यतुर्थोडनुवाकः ।

भूरग्रये पृथिव्यै स्वाडा भुवो वायवेडन्तरिक्षाय स्वाडा

सुवरादित्याय दिवे स्वाडा भूर्भुवस्सुवश्चन्द्रमसे दिग्भ्यः

स्वाडा

नमो देवेभ्यः स्वधा पितृभ्यो भूर्भुवःसुवरन्न ओम् ॥ १ ॥

पञ्चमोडनुवाकः ।

भूरग्रये य पृथिव्यै य मडुते य स्वाडा भुवो वायवे

यान्तरिक्षाय य मडते य स्वाडा सुवरादित्याय य दिवे य

मडते य स्वाडा भूर्भुवस्सुवश्चन्द्रमसे य

नक्षत्रेभ्यश्च

દિગ્ભ્યશ્ચ મહતે ચ સ્વાહા નમો દેવેભ્યઃ સ્વધા પિતૃભ્યો
ભૂર્ભુવઃ સુવર્મહરોમ્ ॥ ૧ ॥

ષષ્ઠોડનુવાકઃ ।

પાહિ નો અગ્ન એનસે સ્વાહા પાહિ નો વિશ્વવેદસે સ્વાહા
યજ્ઞં પાહિ વિભાવસો સ્વાહા સર્વં પાહિ શતકતો સ્વાહા ॥ ૧ ॥

સપ્તમોડનુવાકઃ ।

પાહિ નો અગ્ન એકયા પાહ્યુત દ્વિતીયયા પાહ્યૂર્જ તૃતીયયા
પાહિ ગીર્ભિશ્ચતસૃભિર્વસો સ્વાહા ॥ ૧ ॥

અષ્ટમોડનુવાકઃ ।

યશ્છન્દસામૃષભો

વિશ્વરૂપશ્છન્દોભ્યશ્ચન્દા ઋચ્યાવિવેશ । સતા શિક્ષ્યઃ
પ્રોવાયોપનિષદિન્દ્રો જયેષ્ઠ ઇન્દ્રિયાય ઋષિભ્યો નમો
દેવેભ્યઃ સ્વધા

પિતૃભ્યો ભૂર્ભુવસ્સુવશ્છન્દ ઓમ્ ॥ ૧ ॥

નવમોડનુવાકઃ ।

નમો બ્રહ્મણો ધારણં મે અસ્ત્વનિરાકરણં ધારયિતા ભૂયાસં
કર્ણયોઃ શ્રુતં મા ચ્યોઢે મમામુષ્ય ઓમ્ ॥ ૧ ॥

દશમોડનુવાકઃ ।

ઋતં તપઃ સત્યં તપઃ શ્રુતં તપઃ શાન્તં તપો દમસ્તપઃ
શમસ્તપો દાનં તપો યજ્ઞં તપો ભૂર્ભુવઃ
સુવર્ભ્રહ્મૈતદુપાસ્વૈતત્તપઃ ॥ ૧ ॥

એકાદશોડનુવાકઃ ।

યથા વૃક્ષસ્ય સમ્પુષ્પિતસ્ય દૂરાદ્રન્ધો વાત્યેવં પુણ્યસ્ય
કર્મણો દૂરાદ્રન્ધો વાતિ યથાસિધારાં કર્તેડવહિતમવક્રામે
યદ્યુવે યુવે હવા વિહ્વિચિધ્યામિ કર્ત્વં
પતિધ્યામીત્યેવમમૃતાદાત્માનં જુગુપ્સેત્ ॥ ૧ ॥

દ્વાદશોડનુવાકઃ ।

અણોરણીયાન્ મહતો મહીયાનાત્મા ગુહાયાં નિહિતોડસ્ય જન્તોઃ ।
તમક્રતું પશ્યતિ વીતશોકો ધાતુઃ પ્રસાદાન્મહિમાનમીશમ્ ॥ ૧ ॥

सप्त प्राणा प्रभवन्ति तस्मात् सप्तार्षिषः सप्तः सप्तः सप्तः सप्तः ।
सप्त एते लोका येषु यरन्ति प्राणा गुडाशयान्निधिताः सप्त सप्त ॥ २ ॥
अतः समुद्रा गिरयश्च सर्वेऽस्मात्स्यन्ते सिन्धवः सर्वरूपाः ।
अतश्च विश्वा ओषधयो रसाश्च येनैष भूतस्तिष्ठत्यन्तरात्मा ॥ ३ ॥
ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां मण्डिषो मृगाणाम् ।
श्येनो गृध्राणां स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति रेभन् ॥ ४ ॥
अजामेकां लोहितशुक्लकृष्णां बर्ही प्रजां जनयन्ती सृष्टाम् ।
अजो ह्येको जृषमाणोऽनुशेते जडत्येनां भुक्तभोगामजोऽन्यः ॥ ५ ॥
उंसः शुचिषद्भ्रसुरन्तरिक्षसद्भोता वेदिषदतिथिर्दुरोरासत् ।
नृषद्भ्रसदृतसद्व्योमसदभ्रजा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं बृहत् ॥ ६ ॥
यस्माज्जगता न परा नैव किञ्चनास य आविवेश भुवनानि विश्वा ।
प्रजापतिः प्रजाया संविदानस्त्रीणि ज्योतींषि सयते स षोडशी ॥ ६ ३ ॥
विधर्तारं उवामडे वसोः कुविद्भनाति नः । सवितारं नृयक्षसम् ॥ ६ ५ ॥
धृतं मिमिक्षिरे धृतमस्य योनिर्धृते श्रितो धृतमुवस्य धाम ।
अनुष्वधमावळ मादयस्य स्वाडाकृतं वृषभ वक्षि उव्यम् ॥ ७ ॥
समुद्राद्भूमिर्मधुमा उदारदुपा शुना सममृतत्वमानट् ।
धृतस्य नाम गुह्यं यदस्ति जिह्वा देवानाममृतस्य नाभिः ॥ ८ ॥
वयं नाम प्रभवामा धृतेनास्मिन् यज्ञे धारयामा नमोभिः ।
उप ब्रह्मा शृण्वरखस्यमान यतुःशृङ्गोऽवमीद्रौर अेतत् ॥ ९ ॥
यत्वारि शृङ्गा त्रयो अस्य पादा द्वेशीर्षे सप्त उस्तासो अस्य ।
त्रिधा बद्धो वृषभो रोरवीति मडो देवो मर्त्या आविवेश ॥ १० ॥
त्रिधा हितं पणिभिर्गुह्यमानं गवि देवासो धृतमन्वविन्दन् ।
धन्द्र अकं सूर्यं अकं जजान वेनादकं स्वधया निष्टतक्षुः ॥ ११ ॥
यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधिको रुद्रो मडर्षिः ।
डिरण्यगर्भं पश्यत जायमानं स नो देवः
शुभयास्मृत्या संयुनक्तु ॥ १२ ॥
यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चित् यस्मान्नाणीयो न ज्यायोऽस्ति कश्चित् ।
वृक्ष एव स्तब्धो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम् ॥ १३ ॥

न कर्मणा न प्रजया धनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः ।

परेण नाकं निहितं गुडायां बिल्राजते यद्यतयो विशन्ति ॥ १४ ॥

वेदान्तविज्ञानविनिश्चितार्थाः संन्यासयोगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः ।

ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृताः परिमुख्यन्ति सर्वे ॥ १५ ॥

दुर्ल विपापं परमेऽश्मभूत यत् पुण्डरीकं पुरमध्यसं स्थम् । (दुर्ल, वस्वेऽश्मभूत)

तत्रापि दुर्लरे गगनं विशोकं तस्मिन् यदन्तस्तदुपासितव्यम् ॥ १६ ॥

यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते य प्रतिष्ठितः ।

तस्य प्रकृतिवीनस्य यः परः स मलेश्वरः ॥ १७ ॥

त्रयोदशोऽनुवाकः ।

सदस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवम् ।

विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं प्रभुम् ॥ १ ॥

विश्वतः परमं नित्यं विश्वं नारायणं उरिम् ।

विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपजवति ॥ २ ॥

पतिं विश्वस्यात्मेश्वरं शाश्वतं शिवमय्युतम् ।

नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम् ॥ ३ ॥

नारायणः परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः ।

नारायणः परो ज्योतिरात्मा नारायणः परः ॥ ४ ॥

नारायणः परो ध्याता ध्यानं नारायणः परः ।

यस्य किञ्चिज्जगत्यस्मिन् दृश्यते श्रूयतेऽपि वा ।

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ॥ ५ ॥

अनन्तमव्ययं कविं समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम् ।

पद्मकोशप्रतीकाशं दुर्लभं याप्यधोभुजम् ॥ ६ ॥

अधो निष्ठया वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति ।

दुर्लभं तद्विजानीयाद्विश्वस्यायतनं मडत् ॥ ७ ॥

सन्ततं सिरामिस्तु लम्बत्याकोशसन्निभम् ।

तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ॥ ८ ॥

तस्य मध्ये महानग्निर्विश्वार्चिर्विश्वतोभुजः ।

सोऽग्रभुविभजन्तिष्ठन्नाडारमजरः कविः ॥ ९ ॥

तिर्यग्धूर्ध्वमधःशायी रश्मयस्तस्य सन्तताः ।

सन्तापयति स्वं देहमापादतलमस्तकम् ।

तस्य मध्ये वह्निशिष्मा अणीयोर्ध्वा व्यवस्थिता ॥ १० ॥

नीलतोयदमध्यस्था विद्युल्लेभेव भास्वरा ।

नीवारशूकवत्तन्वी पीता भास्वत्याणूपम ॥ ११ ॥

तस्याः शिष्माया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः ।

स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ॥ १२ ॥ (ब्रह्मा)

यतुर्दशोऽनुवाकः ।

आदित्यो वा अेष ऐतन्माण्डलं तपति तत्र ता ऋयस्तदृथा माण्डलं

स ऋयां लोकोऽथ य अेष ऐतस्मिन्माण्डलेऽर्चिर्दीप्यते तानि सामानि स

साम्नां लोकोऽथ य अेष ऐतस्मिन्माण्डलेऽर्चिषि पुरुषस्तानि

यजूं षि स यजुषा माण्डलं स यजुषां लोकः सैषा त्रय्येव

विधा तपति य अेषोऽन्तरादित्ये छिरण्मयः पुरुषः ॥ १ ॥

पञ्चदशोऽनुवाकः ।

आदित्यो वै तेज ओजो बलं यशश्चक्षुः श्रोत्रमात्मा मनो मन्युर्भुर्भुत्युः

सत्यो मित्रो वायुराकाशः प्राणो लोकपालः कः किं कं तत्सत्यमन्नमृतो

जुवो विश्वः कतमः स्वयम्भु ब्रह्मैतदमृत अेष पुरुष अेष

भूतानामधिपतिर्ब्रह्मणः सायुज्यं सलोकतामाप्नोत्येतासामेव

देवतानां सायुज्यं सार्चितां समानलोकतामाप्नोति य अवे

वेदेत्युपनिषत् ॥ १ ॥

धृषिः सूर्य आदित्योर्भर्ययन्ति तपः सत्यं मधु क्षरन्ति तद्ब्रह्म तदेष

आपो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम् ॥ २ ॥

षोडशोऽनुवाकः ।

निधनपतये नमः । निधनपतान्तिकाय नमः ।

उर्ध्वाय नमः । उर्ध्वलिङ्गाय नमः ।

छिरण्णाय नमः । छिरण्यलिङ्गाय नमः ।

सुवर्णाय नमः । सुवर्णलिङ्गाय नमः ।

दिव्याय नमः । दिव्यलिङ्गाय नमः ।

भवाय नमः । भवलिङ्गाय नमः ।

शर्वाय नमः । शर्वलिङ्गाय नमः ।

शिवाय नमः । शिवलिङ्गाय नमः ।

ज्वलाय नमः । ज्वललिङ्गाय नमः ।

आत्माय नमः । आत्मलिङ्गाय नमः ।

परमाय नमः । परमलिङ्गाय नमः ।

अेतत्सोमस्य सूर्यस्य सर्वलिङ्गं स्थापयति पाणिमन्त्रं पवित्रम् ॥ १ ॥

सप्तदशोऽनुवाकः ।

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नमः ।

भवे भवे नातिभवे भवस्व माम् । भवोद्भवाय नमः ॥ १ ॥

अष्टदशोऽनुवाकः ।

वामदेवाय नमो ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय

नमः कालाय नमः कलविकरण्याय नमो भलविकरण्याय नमो

भलाय नमो भलप्रमथाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो

मनोन्मनाय नमः ॥ १ ॥

अेकोनविंशोऽनुवाकः ।

अधोरेभ्योऽथ धोरेभ्यो धोरधोरतररेभ्यः । सर्वतः शर्व

सर्वेभ्यो नमस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः ॥ १ ॥

विंशोऽनुवाकः ।

तत्पुरुषाय विद्महे महादेवाय धीमहि । तन्नो रुद्रः प्रथोऽद्यात् ॥ १ ॥

अेकविंशोऽनुवाकः ।

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां

ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्मा शिवो मे अस्तु सदाशिवोम् ॥ १ ॥

द्वाविंशोऽनुवाकः ।

नमो छिरण्यभाडवे छिरण्यवर्णाय छिरण्यरूपाय छिरण्यपतये ।

अम्बिकापतय उमापतये पशुपतये नमो नमः ॥ १ ॥

त्रयोविंशोऽनुवाकः ।

ऋतं सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।

उर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥ १ ॥

चतुर्विंशोऽनुवाकः ।

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु । पुरुषो वै रुद्रः
सन्मखो नमो नमः ।

विश्वं भूतं भुवनं चित्रं बहुधा जातं जायमानं च यत् ।
सर्वोऽयेष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ १ ॥

पञ्चविंशोऽनुवाकः ।

कद्रुद्राय प्रयेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे । वोयेम शंतमं रुद्रे ।
सर्वोऽयेष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ १ ॥

षड्विंशोऽनुवाकः ।

यस्य वैककुत्त्यग्निर्लोत्रोऽवणी भवति प्रत्येवास्याहुतयस्तिष्ठत्यथो
प्रतिष्ठित्यै ॥ १ ॥

सप्तविंशोऽनुवाकः ।

कृणुष्व पाज इति पञ्च ।
कृणुष्व पाजः प्रसितिं न पृथ्वीं याहि राजेवामवाँ इभेन ।
तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणांनोऽस्तासि विध्य रक्षसस्तपिष्ठैः ॥ १ ॥

तव भ्रमास आशुया पतन्त्यनु स्पृश धृशता शोशुयानः ।
तपूंष्यग्ने जुह्वा पतद्गानसन्तितो वि सृज विश्वगुल्काः ॥ २ ॥
प्रति स्पशो विसृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशी अस्था अदब्धः ।
यो नो दूरे अघशं सो यो अन्त्यग्ने माकिष्टे व्यथिरादधर्षात ॥ ३ ॥

उदग्ने तिष्ठ प्रत्या तनुष्व न्यमित्रां ओषतात्तिग्मडेते ।
यो नो अरातिं समिधान यडे नीयातं धक्ष्यतसं न शुष्मम् ॥ ४ ॥

उध्वो भव प्रति विद्याध्यस्मदाविष्कृणुष्व दैव्यान्यग्ने ।
अवस्थिरा तनुडि यातुजूनां जामिमजामिं प्रमृणीडि शत्रून् ॥ ५ ॥

अष्टाविंशोऽनुवाकः ।

अदितिर्देवा गन्धर्वा मनुष्याः पितरोऽसुरास्तेषां रुद्रं
सर्वभूतानां माता मेदिनी मडती मडी सावित्री गायत्री
जगत्युर्वी पृथ्वी बहुला विश्वा भूता कतमा काया सा
सत्येत्थमृतेति वासिष्ठः ॥ १ ॥

अेकोनत्रिंशोऽनुवाकः ।

आपो वा इदं रुद्रं सर्वं विश्वा भूतान्यापः प्राणा वा आपः

પશવ આપોડન્નમાપોડમૃતમાપઃ સમ્રાડાપો વિરાડાપઃ
સ્વરાડાપશ્છન્દા ઋં સ્યાપો જ્યોતી ઋં ષ્યાપો યજૂ ઋં ષ્યાપઃ
સત્યમાપઃ સર્વા દેવતા આપો ભૂર્ભુવઃ સુવરાપ ઓમ્ ॥ ૧ ॥

ત્રિંશોડનુવાકઃ ।

આપઃ પુનન્તુ પૃથિવી પૃથિવી પૂતા પુનાતુ મામ્ ।
પુનન્તુ બ્રહ્મણસ્પતિર્બ્રહ્મપૂતા પુનાતુ મામ્ ॥ ૧ ॥

યદુચ્છિષ્ટમભોજ્યં યદ્વા દુશ્ચરિતં મમ ।
સર્વં પુનન્તુ મામાપોડસતાં ચ પ્રતિગ્રહ ઋં સ્વાહા ॥ ૨ ॥

એકત્રિંશોડનુવાકઃ ।

અગ્નિશ્ચ મા મન્યુશ્ચ મન્યુપતયશ્ચ મન્યુકૃતેભ્યઃ ।
પાપેભ્યો રક્ષન્તામ્ । યદહ્ના પાપમકાર્ષમ્ ।
મનસા વાચા હસ્તાભ્યામ્ । પદ્ભ્યામુદરેણ શિશ્ના ।
અહસ્તદવલિમ્પતુ । યત્કિચ્ચ દુરિતં મયિ । ઇદમહં
મામમૃતયોની । સત્યે જ્યોતિષિ જુહોમિ સ્વાહા ॥ ૧ ॥

દ્વાત્રિંશોડનુવાકઃ ।

સૂર્યશ્ચ મા મન્યુશ્ચ મન્યુપતયશ્ચ મન્યુકૃતેભ્યઃ ।
પાપેભ્યો રક્ષન્તામ્ । યદ્રાત્રિયા પાપમકાર્ષમ્ ।
મનસા વાચા હસ્તાભ્યામ્ । પદ્ભ્યામુદરેણ શિશ્ના । રાત્રિસ્તદવલુમ્પતુ ।
યત્કિચ્ચ દુરિતં મયિ । ઇઅદમહં મામમૃતયોની । સૂર્યે
જ્યોતિષિ સ્વાહા ॥ ૧ ॥

ત્રયસ્ત્રિંશોડનુવાકઃ ।

ઓમિત્યેકાક્ષરં બ્રહ્મ । અગ્નિર્દેવતા બ્રહ્મ ઇત્યાર્ષમ્ ।
ગાયત્રં છન્દં પરમાત્મં સરૂપમ્ । સાયુજ્યં વિનિયોગમ્ ॥ ૧ ॥

ચતુસ્ત્રિંશોડનુવાકઃ ।

આયાતુ વરદા દેવી અક્ષરં બ્રહ્મ સંમિતમ્ ।
ગાયત્રી છન્દસાં માતેદં બ્રહ્મ જુષસ્વ નઃ ॥ ૧ ॥

યદહ્નાત્કુરુતે પાપં તદહ્નાત્પ્રતિમુચ્યતે ।
યદ્રાત્રિયાત્કુરુતે પાપં તદ્રાત્રિયાત્પ્રતિમુચ્યતે ।
સર્વવર્ણો મહાદેવિ સન્ધ્યાવિદ્યૈ સરસ્વતિ ॥ ૨ ॥

पञ्चत्रिंशोऽनुवाकः ।

ओजोऽसि सडोऽसि बलमसि ब्राजोऽसि देवानां धामनामासि विश्वमसि
विश्वायुअः सर्वमसि सर्वायुरभिभूरो गायत्रीमावाडयामि
सावित्रीमावाडयामि सरस्वतीमावाडयामि छन्दर्नावाडयामि
श्रियमावाडयामि गायत्रिया गायत्री छन्दो विश्वामित्र ऋषिः
सविता देवताग्निर्भुमं ब्रह्मा शिरो विषगुडुदय रूद्रः शिष्वा
पृथिवी योनिः प्राणोपानव्यानोदानस्माना सप्राणा श्वेतवर्णा
सांभ्याथनसगोत्रा गायत्री यतुर्विशत्यक्षरा त्रिपदा षड्कुक्षिः
पञ्चशीर्षोपनयने विनियोगः ॥ १ ॥

ॐ भूः । ॐ भुवः । ओ सुवः । ॐ मडः । ॐ जनः । ॐ तपः ।
ओ सत्यम् । ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमडि ।
धियो यो नः प्रथोदयात् । ओमापो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म
भूर्भुवः सुवरोम् ॥ २ ॥

षट्त्रिंशोऽनुवाकः ।

उत्तमे शिभरे देवि जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि ।
ब्राह्मणोऽभ्योऽभ्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथासुभम् ॥ १ ॥
स्तुतो मया वरदा वेदमाता प्रथोदयन्ती पवने द्विजाता ।
आयुः पृथिव्यां द्रविणं ब्रह्मवर्यसं मड्यं दत्वा
प्रजातुं ब्रह्मलोकम् ॥ २ ॥

सप्तत्रिंशोऽनुवाकः ।

धृष्टिः सूर्य आदित्यो न प्रभा वात्यक्षरम् । मधु क्षरन्ति तद्रसम् ।
सत्यं वै तद्रसमापो ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम् ॥ १ ॥

त्रिसुपर्णमन्त्रः १

अष्टत्रिंशोऽनुवाकः ।

ब्रह्ममेतु माम् । मधुमेतु माम् । ब्रह्ममेव मधुमेतु माम् । यास्ते सोम
प्रजा वत्सोऽभि सो अडम् । दुष्यप्रडन् दुरुष्यड । यास्ते सोम
प्राणा स्ताञ्जुडोमि ॥ १ ॥

त्रिसुपर्णमयायितं ब्राह्मणाय दधात् । ब्रह्मडत्यां वा अते धन्ति ।
ये ब्राह्मणस्त्रिसुपर्णा पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति । आ
सडस्मात् पङ्क्तिं पुनन्ति । ॐ ॥ २ ॥

त्रिसुपर्णमन्त्रः २

अेकोनयत्वारिंशोऽनुवाकः ।

ब्रह्म मेधया । मधु मेधया । ब्रह्ममेव मधुमेधया ॥ १ ॥

अधानो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् । परा

दृष्वप्रियं सुव ॥ २ ॥

विश्वानि देव सवितर्दृशितानि परासुव । यद्भद्रं तन्मम आसुव ॥ ३ ॥

मधुवाता ऋतायते मधुक्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥ ४ ॥

मधु नक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवं रजः । मधुदौरस्तु नः पिता ॥ ५ ॥

मधुमात्रो वनस्पतिर्भधुमा अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥ ६ ॥

य एमं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दधात् ।

ब्रूणुडत्यां वा अेते ध्नन्ति ।

ये ब्राह्मणस्त्रिसुपर्णं पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति । आ

सडस्रात्पुङ्क्तिं पुनन्ति । ॐ ॥ ७ ॥

त्रिसुपर्णमन्त्रः ३

यत्वारिंशोऽनुवाकः ।

ब्रह्म मेधवा । मधु मेधवा । ब्रह्ममेव मधु मेधवा ॥ १ ॥

ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीनामृषिर्विप्राणां मडिषो मृगाणाम् ।

श्येनो गृह्णाणाम् स्वधितिर्वनानां सोमः पवित्रमत्येति

रेभत् ॥ २ ॥

डसः शुषिषद्भ्रसुरन्तरिक्षसधोता वेदेषदतिथिर्दुरोणसत् ।

नृषद्भ्रसदृत्सदृव्योमसदृष्णा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतं भृडत् ॥ ३ ॥

ऋथे त्वा ऋथे त्वा समित्सवन्ति सरितो न धेनाः ।

अन्तर्दृदा मनसा पूयमानाः । धृतस्य धारा अभियाडशीमि ॥ ४ ॥

डिरण्यथो वेतसो मध्य आसाम् । तस्मिन्सुपर्णो मधुकृत् कुलाथी भजन्नास्ते

मधु देवताभ्यः । तस्यासते डरयः सम तीरे स्वधां

दुडाना अमृतस्य धाराम् ॥ ५ ॥

य एडं त्रिसुपर्णमयाचितं ब्राह्मणाय दधात् ।

वीरुडत्यां वा अेते ध्नन्ति ।

ये ब्राह्मणास्त्रिसुपर्णा पठन्ति । ते सोमं प्राप्नुवन्ति ।

आसलस्रात् पङ्क्तिं पुनन्ति । ॐ ॥ ६ ॥

ऐक्यत्वारिंशोऽनुवाकः ।

मेधादेवी जुषमाणा न आगाद्विश्वायी लद्रा सुमनस्यमाना ।

त्वया जुष्टा जुषमाणा दुरुक्तान्भृल्लद्रेम विद्ये सुवीराः ॥ १ ॥

त्वया जुष्ट ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्मागतश्रीरुत त्वया ।

त्वया जुष्टश्चित्रं विन्दते वसु सा नो जुषस्व द्रविणेन मेघे ॥ २ ॥

द्वियत्वारिंशोऽनुवाकः ।

मेधां म ऽन्द्रो ददातु मेअधां देवी सरस्वती ।

मेधां मे अश्विनावुभावाधत्तां पुष्करस्रजौ ॥ १ ॥

अप्सरासु य या मेधा गन्धर्वेषु य यन्मनः ।

दैवी मेधा सरस्वती स मां मेधा सुरभिर्जुषता स्वाडा ॥ २ ॥

त्रियत्वारिंशोऽनुवाकः ।

आ मां मेधा सुरभिर्विश्वरुपा छिरण्यवर्णा जगती जगत्या ।

उर्जस्वती पयसा पिन्वमाना सा मां मेधा सुप्रतीका जुषताम् ॥ १ ॥

यतुश्चत्वारिंशोऽनुवाकः ।

मयि मेधां मयि प्रज्जं मय्यग्निस्तेजो दधातु ।

मयि मेधां मयि प्रज्जं मयीन्द्र ऽन्द्रियं दधातु ।

मयि मेधां मयि प्रज्जं मयि सूर्यो ब्राजो दधातु ॥ १ ॥

पञ्चयत्वारिंशोऽनुवाकः ।

अपैतु मृत्युरमृतं न आगन्वैवस्वतो नो अलभयं कृणोतु ।

पर्णा वनस्पतेरिवाभि नः शीयता रयिः सयतां नः शयीपतिः ॥ १ ॥

षट्चत्वारिंशोऽनुवाकः ।

परं मृत्यो अनुपरेछि पन्थां यस्ते स्व ऽतरो देवयानात् ।

यक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजा रीरिषो मोत वीरान् ॥ १ ॥

सप्तयत्वारिंशोऽनुवाकः ।

वातं प्राणं मनसान्वारभामहे प्रजापति यो भुवनस्य गोपाः ।

स नो मृत्योस्त्रायतां पात्व ऽसो ज्योग्जुवा जराम शीमलि ॥ १ ॥

अष्टयत्वारिंशोऽनुवाकः ।

अमुत्रभूयादध यद्यमस्य बृहस्पते अभिशस्तेरमुञ्चः ।
प्रत्यौडतामश्विना मृत्युमस्मद्देवानामग्ने भिषजा शयीभिः ॥ १ ॥

अेकोनपञ्चाशोऽनुवाकः ।
उरिँ उरन्तमनुयन्ति देवा विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम् ।
ब्रह्मसङ्गपमनु मेदमागादयनं मा विवधीर्विङ्कमस्व ॥ १ ॥

पञ्चाशोऽनुवाकः ।
शलैरग्निमिन्धान उभौ लोको सनेमडम् ।
उभयोर्लोकयोर्ध्वाति मृत्युं तराम्यडम् ॥ १ ॥

अेकपञ्चाशोऽनुवाकः ।
मा छिद्यो मृत्यो मा वधीर्मा मे बलं विवृडो मा प्रमोषीः ।
प्रजा मा मे रीरिष आयुरुञ्च नृयक्षसं त्वा उविषा विधेम ॥ १ ॥

द्विपञ्चाशोऽनुवाकः ।
मा नो मडान्तमुत मा नो अर्लकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम् ।
मा नो वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नस्तनुवो रुद्र रीरिषः ॥ १ ॥

त्रिपञ्चाशोऽनुवाकः ।
मा नस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः ।
वीरान्मा नो रुद्र भामितो वधीर्दविष्मन्तो नमसा विधेम ते ॥ १ ॥

यत्पुष्पञ्चाशोऽनुवाकः ।
प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जतानि परि ता अबभूव ।
यडामस्ते जुडुमस्तत्रो अस्तु वयँ स्याम पतयो रथीडाम् ॥ १ ॥

पञ्चपञ्चाशोऽनुवाकः ।
स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रडा विमृधो वशी ।
वृषेन्द्रः पुर अेतु नः स्वस्तिदा अबयङ्कुरः ॥ १ ॥

षट्पञ्चाशोऽनुवाकः ।
अम्भकं यजामडे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम् ।
उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय मामृतात् ॥ १ ॥

सप्तपञ्चाशोऽनुवाकः ।
ये ते सडस्रमयु पाशा मृत्यो मर्त्याय डन्तवे ।
तान् यज्ञस्य मायया सर्वानवयजामडे ॥ १ ॥

अष्टपञ्चाशोऽनुवाकः ।

मृत्यवे स्वाडा मृत्यवे स्वाडा ॥ १ ॥

ऐकोनषष्टितमोऽनुवाकः ।

देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाडा ।

मनुष्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाडा ।

पितृकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाडा ।

आत्मकृतस्यैनसो । वयाजनमसि स्वाडा ।

अन्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाडा ।

अस्मत्कृतस्यैनसोऽवयजनमसि स्वाडा ।

यद्दिवा य नक्तं यैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाडा ।

यत्स्वपन्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाडा ।

यत्सुषुभश्च जाग्रतश्चैनश्चकृम तस्यावयजनमसि स्वाडा ।

यद्भिद्राँ सश्चाविद्राँँ सश्चैनश्चकृम

तस्यावयजनमसि स्वाडा ।

ऐनस ऐनसोऽवयजनमसि स्वाडा ॥ १ ॥

षष्टितमोऽनुवाकः ।

यद्भो देवाश्चकृम जिह्यां गुरु मनसो वा प्रयुती देवलेऽनम् ।

अरावा यो नो अलि दृच्छुनायते तस्मिन् तदेनो वसवो निघेतन स्वाडा ॥ १ ॥

ऐकषष्टितमोऽनुवाकः ।

कामोऽकार्षीन्नमो नमः । कामोऽकार्षीत्कामः करोति नाळं करोमि कामः कर्ता

नाळं कर्ता कामः कारयिता नाळं कारयिता ऐष ते काम कामाय स्वाडा ॥ १ ॥

द्विषष्टितमोऽनुवाकः ।

मन्युरकार्षीन्नमो नमः । मन्युरकार्षीन्मन्युः करोति नाळं

करोमि मन्युः कर्ता नाळं कर्ता

मन्युः कारयिता नाळं कारयिता ऐष ते मन्यो मन्यवे स्वाडा ॥ १ ॥

त्रिषष्टितमोऽनुवाकः ।

तिलाञ्जुडोमि सरसान् सपिष्टान् गन्धार मम यित्ते रमन्तु स्वाडा ॥ १ ॥

गावो छिरण्यं धनमन्नपानँ सर्वेषाँँ श्रियै स्वाडा ॥ २ ॥

श्रियं य लक्ष्मीं य पुष्टिं य कीर्तिं यानृण्यताम् ।

ब्राह्मण्यं बहुपुत्रताम् । श्रद्धामेधे प्रजाः संददातु स्वाडा ॥ ३ ॥

ચતુષ્ષ્ટિતમોડનુવાકઃ ।

તિલાઃ કૃષ્ણાસ્તિલાઃ શ્વેતાસ્તિલાઃ સૌમ્યા વશાનુગાઃ ।

તિલાઃ પુનન્તુ મે પાપં ચત્કિઞ્ચિદ્ દુરિતં મયિ સ્વાહા ॥ ૧ ॥

ચોરસ્યાન્નં નવશ્રાદ્ધં બ્રહ્મહા ગુરુતલ્પગઃ ।

ગોસ્તેય ઋ સુરાપાનં ભૂણહત્યા તિલા શાન્તિ ઋ શમયન્તુ સ્વાહા ॥ ૨ ॥

શ્રીશ્ચ લક્ષ્મીશ્ચ પુષ્ટીશ્ચ કીર્તિ ચાનૃણ્યતામ્ ।

બ્રહ્મણ્યં બહુપુત્રતામ્ । શ્રદ્ધામેધે પ્રજ્ઞા તુ જાતવેદઃ

સંદદાતુ સ્વાહા ॥ ૩ ॥

પગ્ચષષ્ટિતમોડનુવાકઃ ।

પ્રાણાપાનવ્યાનોદાનસમાના મે શુધ્યન્તાં

જ્યોતિરહં વિરજા વિપાખા ભૂયાસ ઋ સ્વાહા ॥ ૧ ॥

વાઝમનશ્ચક્ષુઃશ્રોત્રજિહ્વાદ્રાણરેતોબુદ્ધ્યાકૂતિઃસદ્ગુલ્પા

મે શુધ્યન્તાં જ્યોતિરહં વિરજા વિપાખા ભૂયાસ ઋ સ્વાહા ॥ ૨ ॥

ત્વક્ષર્મમાંસરુધિરમેદોમજ્જાસ્નાયવોડસ્થીનિ મે શુધ્યન્તાં

જ્યોતિરહં વિરજા વિપાખા ભૂયાસ ઋ સ્વાહા ॥ ૩ ॥

શિરઃપાણિપાદપાર્શ્વપૃષ્ઠોરુધરજડ્ઘાશિશ્રોપસ્થપાયવ્

ઓ મે શુધ્યન્તાં જ્યોતિરહં વિરજા વિપાખા ભૂયાસ ઋ સ્વાહા ॥ ૪ ॥

ઉત્તિષ્ઠ પુરુષ હરિત પિડ્ગલ લોહિતાક્ષિ દેહિ દેહિ

દદાપયિતા મે શુધ્યન્તાં જ્યોતિરહં વિરજા વિપાખા ભૂયાસ ઋ સ્વાહા ॥ ૫ ॥

ષટ્ષષ્ટિતમોડનુવાકઃ ।

પૃથિવ્યમેજોવાયુરાકાશા મે શુધ્યન્તાં

જ્યોતિરહં વિરજા વિપાખા ભૂયાસ ઋ સ્વાહા ॥ ૧ ॥

શબ્દસ્પર્શરૂપરસગન્ધા મે શુધ્યન્તાં

જ્યોતિરહં વિરજા વિપાખા ભૂયાસ ઋ સ્વાહા ॥ ૨ ॥

મનોવાક્કાયકર્માણિ મે શુધ્યન્તાં

જ્યોતિરહં વિરજા વિપાખા ભૂયાસ ઋ સ્વાહા ॥ ૩ ॥

અવ્યક્તભાવૈરહડ્ગારૈર્-

ज्योतिरुदं विरजा विपाप्मा भूयास ॐ स्वाहा ॥ ४ ॥

आत्मा मे शुध्यन्तां

ज्योतिरुदं विरजा विपाप्मा भूयास ॐ स्वाहा ॥ ५ ॥

अन्तरात्मा मे शुध्यन्तां

ज्योतिरुदं विरजा विपाप्मा भूयास ॐ स्वाहा ॥ ६ ॥

परमात्मा मे शुध्यन्तां

ज्योतिरुदं विरजा विपाप्मा भूयास ॐ स्वाहा ॥ ७ ॥

क्षुधे स्वाहा । क्षुत्पिपासाय स्वाहा । विविट्यै स्वाहा ।

ऋषिधानाय स्वाहा । कषोत्काय स्वाहा । ॐ स्वाहा ॥ ८ ॥

क्षुत्पिपासामलं जयेष्टामलक्ष्मीर्नाशयाम्यहम् ।

अभूतिमसमृद्धिं च सर्वात्रिर्गुणं मे पाप्मानं ॐ स्वाहा ॥ ९ ॥

अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयमानन्दमयमात्मा मे

शुध्यन्तां

ज्योतिरुदं विरजा विपाप्मा भूयास ॐ स्वाहा ॥ १० ॥

सप्तषष्टितमोऽनुवाकः ।

अग्नये स्वाहा । विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा । ध्रुवाय भूमाय

स्वाहा । ध्रुवक्षितये स्वाहा ।

अभ्युत्क्षितये स्वाहा । अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा ॥

धर्माय स्वाहा । अधर्माय स्वाहा । अद्भ्यः स्वाहा ।

ओषधिवनस्पतिभ्यः स्वाहा । रक्षोदेवजनेभ्यः स्वाहा ।

गुह्याभ्यः स्वाहा । अवसानेभ्यः स्वाहा । अवसानपतिभ्यः

स्वाहा । सर्वभूतेभ्यः स्वाहा । कामाय स्वाहा । अन्तरिक्षाय

स्वाहा । यदेजति जगति यच्च येष्टति नाम्नो भागोऽयं

नाम्ने स्वाहा । पृथिव्यै स्वाहा । अन्तरिक्षाय स्वाहा । दिवे

स्वाहा । सूर्याय स्वाहा । यन्द्रमसे स्वाहा । नक्षत्रेभ्यः

स्वाहा । इन्द्राय स्वाहा । बृहस्पतये स्वाहा । प्रजापतये

स्वाहा । ब्रह्मणे स्वाहा । स्वधा पितृभ्यः स्वाहा । नमो

रुद्राय पशुपतये स्वाहा । देवेभ्यः स्वाहा । पितृभ्यः

स्वधास्तु । भूतेभ्यो नमः । मनुष्येभ्यो हुन्ता । प्रजापतये

स्वाहा । परमेष्ठिने स्वाहा ॥ १ ॥

यथा द्रुपः शतधारः सडस्रधारो अक्षितः ।

ओवा मे अस्तु धान्यं सडस्रधारमक्षितम् ॥ धनधान्यै स्वाहा ॥ २ ॥

ये भूताः प्रयरन्ति दिवानक्तं बलिमिच्छन्तो वितुदस्य

प्रेष्याः ।

तेभ्यो बलिं पुष्टिकामो हरामि मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु स्वाहा ॥ ३ ॥

अष्टषष्टितमोऽनुवाकः ।

ॐ तद्ब्रह्म । ॐ तद्वायुमः । ॐ तदात्मा । ॐ तत्सत्यम् ।

ॐ तत्सर्वम् । ॐ तत्पुरोर्नमः ॥ १ ॥

ॐ अन्तश्चरति भूतेषु गुहायां विश्वमूर्तिषु । त्वं

यज्ञास्त्वं वषट्कारस्त्वमिन्द्रस्त्वं रुद्रस्त्वं विष्णुस्त्वं

ब्रह्म त्वं प्रजापतिः । त्वं तदाप आपो ज्योती रसोऽमृतं

ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम् ॥ २ ॥

ऐकोनसप्ततितमोऽनुवाकः ।

श्रद्धायां प्राणो निविष्टोऽमृतं जुळोमि ।

श्रद्धायामपाने निविष्टोऽमृतं जुळोमि ।

श्रद्धायां व्याने निविष्टोऽमृतं जुळोमि ।

श्रद्धायामुदाने निविष्टोऽमृतं जुळोमि ।

श्रद्धायां समाने निविष्टोऽमृतं जुळोमि ।

ब्रह्मणि म आत्मा मृतत्वाय ॥ १ ॥

अमृतोपस्तरणमसि ॥ २ ॥

श्रद्धायां प्राणो निविष्टोऽमृतं जुळोमि । शिवो मा

विशाप्रदाहाय । प्राणाय स्वाहा ॥

श्रद्धायामपाने निविष्टोऽमृतं जुळोमि । शिवो मा

विशाप्रदाहाय । अपानाय स्वाहा ॥

श्रद्धायां व्याने निविष्टोऽमृतं जुळोमि । शिवो मा

विशाप्रदाहाय । व्यानाय स्वाहा ॥

श्रद्धायामुदाने निविष्टोऽमृतं जुळोमि । शिवो मा

विशाप्रदाहाय । उदानाय स्वाहा ॥

श्रद्धाया ॐ समाने निविष्टोऽमृतं जुडोमि । शिवो मा
विशाप्रदाहाय । समानाय स्वाहा ॥

ब्रह्मणि म आत्माभृतत्वाय ॥ ३ ॥

अमृतापिधानमसि ॥ ४ ॥

अेकसप्ततितमोऽनुवाकः ।

अङ्गुष्ठमात्रः पुरुषोऽङ्गुष्ठं य समाश्रितः ।

ःशः सर्वस्य जगतः प्रभुः प्रीणातु विश्वभुक् ॥ १ ॥

द्विसप्ततितमोऽनुवाकः ।

वाऽ म आसन् । नसोः प्राणः । अक्षयोश्चक्षुः । कर्णयोः

श्रोत्रम् । बाहुवोर्बलम् । उरुवोरोजः । अरिष्टा

विश्वान्यङ्गानि तनूः । तनुवा मे सख नमस्ते अस्तु मा मा ङि ॐ सीः ॥ १ ॥

त्रिसप्ततितमोऽनुवाकः ।

वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।

अप ध्वान्तमूर्णुङि पूर्धि यक्षुर्मुमुग्ध्यस्मान्निधयेव ब्रह्दान् ॥ १ ॥

यतुःसप्ततितमोऽनुवाकः ।

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मा विशान्तकः ।

तेनात्रेनाप्यायस्व ॥ १ ॥

पञ्चसप्ततितमोऽनुवाकः ।

नमो रुद्राय विषणवे मृत्युर्मे पाङि ॥ १ ॥

षट्सप्ततितमोऽनुवाकः ।

त्वमग्ने धुम्बिस्त्वमाशुशुक्षणिस्त्वमद्भ्यस्त्वमश्मनस्पदि ।

त्वं वनेभ्यस्त्वमोषधीभ्यस्त्वं नृणां नृपते जायसे शुभिः ॥ १ ॥

सप्तसप्ततितमोऽनुवाकः ।

शिवेन मे संतिष्ठस्व स्थोनेन मे संतिष्ठस्व ब्रह्मवर्यसेन मे

संतिष्ठस्व यज्ञस्यर्द्धिमनुसंतिष्ठस्वोप ते यज्ञ नम

उप ते नम उप ते नमः ॥ १ ॥

अष्टसप्ततितमोऽनुवाकः ।

सत्यं परं परं ॐ सत्यं ॐ सत्येन न

સુવર્ગાલ્લોકાચ્ચવન્તે કદાચન

સતા ઋં હિ સત્યં તસ્માત્સત્યે રમન્તે ॥ ૧ ॥

તપ ઇતિ તપો નાનશનાત્પરં ચદ્ધિ પરં તપસ્તદ્

દુર્ધર્ષ તદ્ દુરાધષ તસ્માત્તપસિ રમન્તે ॥ ૨ ॥

દમ ઇતિ નિયતં બ્રહ્મચારિણસ્તસ્માદ્દમે રમન્તે ॥ ૩ ॥

શમ ઇત્યરણ્યે મુનસ્તમાચ્છમે રમન્તે ॥ ૪ ॥

દાનમિતિ સર્વાણિ ભૂતાનિ પ્રશ ઋં સન્તિ દાનાન્નાતિદુષ્કરં

તસ્માદ્દાને રમન્તે ॥ ૫ ॥

ધર્મ ઇતિ ધર્મેણ સર્વમિદં પરિગૃહીતં

ધર્માન્નાતિદુશ્ચરં તસ્માદ્ધર્મે રમન્તે ॥ ૬ ॥

પ્રજન ઇતિ ભૂયા ઋં સસ્તસ્માત્ ભૂયિષ્ઠાઃ પ્રજાયન્તે તસ્માત્

ભૂયિષ્ઠાઃ પ્રજનને રમન્તે ॥ ૭ ॥

અગ્નય ઇત્યાહ તસ્માદગ્નય આધાતવ્યાઃ ॥ ૮ ॥

અગ્નિહોત્રમિત્યાહ તસ્માદગ્નિહોત્રે રમન્તે ॥ ૯ ॥

યજ્ઞ ઇતિ યજ્ઞેન હિ દેવા દિવં ગતાસ્તસ્માદ્યજ્ઞે રમન્તે ॥ ૧૦ ॥

માનસમિતિ વિદ્ધા ઋં સસ્તસ્માદ્વિદ્ધા ઋં સ એવ માનસે રમન્તે ॥ ૧૧ ॥

ન્યાસ ઇતિ બ્રહ્મા બ્રહ્મા હિ પરઃ પરો હિ બ્રહ્મા તાનિ વા

એતાન્યવરાણિ તપા ઋં સિ ન્યાસ એવાત્યરેચયત્ ય એવં વેદેત્યુપનિષત્ ॥ ૧૨ ॥

એકોનાશીતિતમોઽનુવાકઃ ।

પ્રજાપત્યો હારુણિઃ સુપર્ણયઃ પ્રજાપતિં પિતરમુપસસાર કિં

ભગવન્તઃ પરમં વદન્તીતિ તસ્મૈ પ્રોવાચ ॥ ૧ ॥

સત્યેન વાયુરાવાતિ સત્યેનાદિત્યો રોચતે દિવિ સત્યં વાયઃ

પ્રતિષ્ઠા સત્યે સર્વં પ્રતિષ્ઠિતં તસ્માત્સત્યં પરમં વદન્તિ ॥ ૨ ॥

તપસા દેવા દેવતામગ્ર આયન્ તપસાર્ષયઃ સુવરન્વવિન્દન્

તપસા સપત્નાન્પ્રણુદામારાતીસ્તપસિ સર્વં પ્રતિષ્ઠિતં

તસ્માત્તપઃ પરમં વદન્તિ ॥ ૩ ॥

દમેન દાન્તાઃ કિલ્બિષમવધૂન્વન્તિ દમેન બ્રહ્મચારિણઃ

सुवरगच्छन् दमो भूतानां दुराधर्षं दमे सर्वं
प्रतिष्ठितं तस्माद्धमः परमं वदन्ति ॥ ४ ॥

शमेन शान्ताः शिवमायरन्ति शमेन नाकं मुनयोऽन्वविन्दन्
शमो भूतानां दुराधर्षं शमे सर्वं प्रतिष्ठितं
तस्माच्छमः परमं वदन्ति ॥ ५ ॥

दानं यज्ञानां वरुथं दक्षिणा लोके दातारं
सर्वभूतान्युपजुवन्ति दानेनारातीरपानुदन्त दानेन
द्विषन्तो मित्रा भवन्ति दाने सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्दानं
परमं वदन्ति ॥ ६ ॥

धर्मो विश्वस्य जगतः प्रतिष्ठा लोके धर्मिष्ठ प्रजा
उपसर्पन्ति धर्मोऽपामपनुदति धर्मो सर्वं प्रतिष्ठितं
तस्माद्धर्मं परमं वदन्ति ॥ ७ ॥

प्रजननं वै प्रतिष्ठा लोके साधु प्रजायास्तन्तुं तन्वानः
पितृणामनुणो भवति तदेव तस्यानुणं तस्मात् प्रजननं
परमं वदन्ति ॥ ८ ॥

अग्रयो वै त्रयी विद्या देवयानः पन्था गार्हपत्यं ऋक्
पृथिवी रथन्तरमन्वाडार्यपथनः यजुरन्तरिक्षं
वामदेव्यमाडवनीयः साम सुवर्गो लोको बृहत्तस्मादग्नीन्
परमं वदन्ति ॥ ९ ॥

अग्निदोत्रं सायं प्रातर्गृहाणां निष्कृतिः स्वियं
सुदुतं यज्ञकतूनां प्रायणं सुवर्गस्य लोकस्य
ज्योतिस्तस्मादग्निदोत्रं परमं वदन्ति ॥ १० ॥

यज्ञो धिति यज्ञो हि देवानां यज्ञेन हि देवा द्रियं गता
यज्ञेनासुरानपानुदन्त यज्ञेन द्विषन्तो मित्रा भवन्ति यज्ञे
सर्वं प्रतिष्ठितं तस्माद्यज्ञं परमं वदन्ति ॥ ११ ॥

मानसं वै प्राजापत्यं पवित्रं मानसेन मनसा साधु
पश्यति ऋषयः प्रजा असृजन्त मानसे सर्वं प्रतिष्ठितं
तस्मान्मानसं परमं वदन्ति ॥ १२ ॥

न्यास इत्याहुर्मनीषिणो ब्रह्माणां ब्रह्मा विश्वः इतमः

स्वयम्भूः प्रजापतिः संवत्सर इति ॥ १३ ॥

संवत्सरोऽसावादित्यो य अेष आदित्ये पुरुषः स परमेष्ठी ब्रह्मात्मा ॥ १४ ॥

याभिरादित्यस्तपति रश्मिभिस्ताभिः पर्जन्यो वर्षति
पर्जन्येनीषधिवनस्पतयः प्रजायन्त ओषधिवनस्पतिभिरन्नं
भवत्यन्नेन प्राणाः प्राणैर्बलं बलेन तपस्तपसा श्रद्धा
श्रद्धया मेधा मेधया मनीषा मनीषया मनो मनसा
शान्तिः शान्त्या चित्तं चित्तेन स्मृतिः स्मृत्या स्मार ५
स्मारेण विज्ञानं विज्ञानेनात्मानं वेदयति तस्मादन्नं
ददन्सर्वाण्येतानि ददात्यन्नात्प्राणा भवन्ति भूतानां
प्राणैर्मनो मनसश्च विज्ञानं विज्ञानादानन्दो ब्रह्म योनिः ॥ १५ ॥

स वा अेष पुरुषः पञ्चधा पञ्चात्मा येन सर्वमिदं
प्रोतं पृथिवी यान्तरिक्षं च द्यौश्च
दिशश्चावान्तरदिशाश्च स वै सर्वमिदं जगत्स
सम्भूतं ५ स भव्यं जिज्ञासकलुप्त ऋतजा रथिष्ठाः
श्रद्धा सत्यो पडस्वान्तमसोपरिष्ठात् । ज्ञात्वा तमेवं
मनसा लृटा य भूयो न मृत्युमुपयाहि
विद्वान् । तस्मान्नासाभेषां तपसामतिरिक्तमाहुः ॥ १६ ॥

वसुराणवो विभूरसि प्राणो त्वमसि सन्धाता ब्रह्मन् त्वमसि
विश्वसृतेजोदास्त्वमस्यग्रेरसि वर्योदास्त्वमसि सूर्यस्य
द्युम्नोदास्त्वमसि यन्द्रमस उपयामगृहीतोऽसि ब्रह्मणो त्वा मडसे ॥ १७ ॥

ओमित्यात्मानं युञ्जत । अेतद्वै मलोपनिषदं देवानां
गुह्यम् । य अेवं वेद ब्रह्मणो मडिमानमाप्नोति तस्माद्ब्रह्मणो
मडिमानमित्युपनिषत् ॥ १८ ॥

अशीतितमोऽनुवाकः ।
तस्यैवं विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी
शरीरमिधमुरो वेदिलोमानि बर्हिर्वदः शिष्या लृढयं यूपः
काम आशयं मन्युः पशुस्तपो । आग्निर्ममः शमयिता दानं
दक्षिणा वाग्धोता प्राण उद्राता यक्षुर्ध्वर्युर्मनो ब्रह्मा
श्रोत्रमग्नीत् यावद्भ्रियते सा दीक्षा यदश्नाति
तद्भ्रिविर्यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसद्यो

यत्सञ्चरत्युपविशत्युत्तिष्ठते य स प्रवर्ग्यो यन्मुष्णं
तदाडवनीयो या व्याहृतिरुत्तिर्यदस्य विज्ञान तज्जुडोति
यत्सायं प्रातरत्ति तत्समिधं यत्प्रातर्मध्यन्दिनं सायं
य तानि सवनानि ये अडोरान्ने ते दर्शपूर्णमासौ
येऽर्धमासाश्च मासाश्च ते यातुर्मास्थानि य ऋतवस्ते
पशुबन्धा ये संवत्सराश्च परिवत्सराश्च तेऽडर्गाणाः
सर्ववेदसं वा ऐतत्सत्रं यन्मरणं तदवभृथ ऐतद्वै
जरामर्यमग्निडोत्रं सत्रं य ऐवं विद्वानुदुगयने प्रमीयते
देवानामेव मडिमानं गत्वादित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ यो
दक्षिणे प्रमीयते पितृणामेव मडिमानं गत्वा यन्द्रमसः
सायुज्यं गच्छत्येतौ वै सूर्यायन्द्रमसोर्मडिमानौ ब्राह्मणो
विद्वानभिजयति तस्माद् ब्राह्मणो मडिमानमित्युपनिषत् ॥ १ ॥

ॐ शं नो मित्रः शं वरुणः । शं नो भवत्यर्यमा । शं
न इन्द्रो बृहस्पतिः । शं नो विष्णुरुरुक्मः ।
नमो ब्राह्मणे । नमस्ते वायो । त्वमेव प्रत्यक्षं ब्राह्मसि ।
त्वामेव प्रत्यक्षं ब्राह्मवादिषम् । ऋतमवादिषम् ।
सत्यमवादिषम् । तन्मामावीत् । तद्भक्तारमावीत् । आवीन्माम् । आविद्भक्तारम् ॥
ॐ सडनाववतु । सड नौ भुनक्तु । सड वीर्यं करवावडै ।
तेजस्वि नावधीतमस्तु । मा विद्विषावडै ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

एति महानारायणोपनिषत्समाप्ता ॥

॥ महानारायण उपनिषत् ॥

It appears that Mahanarayana Upanishad was also known as Yajnikyopanishad, and same as Taittiriya Aranyaka Prapathaka 10. Neither Narayana U. nor Tripad-Mahanarayana U. correspond to this. U-B's bhashya makes no mention of this. It is not mentioned in Muktika U. list of 108 U.

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi

——
Mahanarayana Upanishad
pdf was typeset on April 1, 2025

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

